

Súd: Okresný súd Bratislava V  
Spisová značka: 10C/220/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514220426  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Martinusová  
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2015:1514220426.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Alenou Martinusovou, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: P. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. J. XX, A., o zaplatenie 644,42 € s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

Odporca je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 475,10 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne z tejto sumy od 12.08.2014 do zaplatenia, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 5,45 € a trovy konania v sume 28,50 €, trovy právneho zastúpenia v sume 0,00 € všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

### o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným na tunajší súd dňa 18.08.2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 644,42 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 644,42 € odo dňa 12.08.2014 do zaplatenia, vyčíslený úrok z omeškania v sume 5,45 € a náhrady trov konania titulom nedoplatku zo Zmluvy o úvere zo dňa 15.10.2013, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver v sume 458,10 € za účelom kúpy tovaru alebo úhrady ceny za službu. Odporca porušil platobnú disciplínu v zmysle úverovej zmluvy, na výzvu k zaplateniu dlhu nereagoval.

Odporca nepredniesol k veci písomnú ani ústnu obranu, neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, preto súd vec prejednal v jeho neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Písomné ospravedlnenie odporcu bolo súdu doručené až deň po pojednávaní. Navrhovateľ a jeho právny zástupca svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s postupom súdu podľa § 115a O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie, oboznámením s listinnými dôkazmi a to Zmluvou o úvere zo dňa 15.10.2013, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 28.05.2014, špecifikáciou splátok a úhrad zo zmluvy - splátkovým kalendárom, úverovými zmluvnými podmienkami navrhovateľa, ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

Na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2013 bol odporcovi, ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 458,10 € /schválená výška úveru/, ktorý bol splatný v 18 mesačných splátkach vo výške 38,53 €. Celkom tak mal zaplatiť navrhovateľovi sumu 647,28 € (úver + úroky). Odporca z úveru nezaplatil žiadne splátky.

Navrhovateľ listom zo dňa 28.05.2014 vyzval odporcu k splateniu celého úveru a vyzval ho na splatenie dlhu v sume 656,42 € do 15 dní od odoslania výzvy. Túto zásielku mu doručoval poštou. Doručenie výzvy nepreukázal.

Dlh odporcu si navrhovateľ uplatňuje v sume 644,42 €, a tá pozostáva zo sumy istiny 142,10 € do času zosplatnenia, z úroku z úveru v sume 115,33 € do času zosplatnenia, zo zosplatnenej istiny v sume 316,09 €, zmluvnej pokuty v sume 17 €, z dlžného poistného 17,99 €, poplatku za upomienku v sume 36 €.

Po posúdení veci súd zistil, že sa v tomto prípade jedná o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa preto musí použiť spotrebiteľské právo a to z týchto dôvodov:

Z obsahu zmluvy vyplýva, že medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o úvere (§ 2 písm. a/ zák. o spotrebiteľských úveroch, ďalej len ZSÚ), pretože veriteľ - oprávnený je podnikateľom v danom predmete (podľa výpisu z obchodného registra) a považuje sa teda za dodávateľa a odporca je jednoznačne spotrebiteľom, a to v súlade s § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1, 2 ZSÚ, pričom veriteľ dočasne poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky vo forme odloženej platby, úveru, pôžičky alebo v inej právnej forme (podľa § 2 písm. a/ ZSÚ).

Zo samotnej zmluvy je zrejmé, že boli už vopred pripravené dodávateľom - veriteľom pre veľký počet spotrebiteľov - dlžníkov a preto povinný dlžník ani nemohol ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania (§ 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka). Z tohto dôvodu sa na uvedený právny vzťah použijú ustanovenia o spotrebiteľskom práve a to konkrétne zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách v § 52 až § 54, t.j. ide o právne normy spotrebiteľského práva.

Napriek tomu, že zmluva je v záhlaví označená ako „úverová“, teda uzavretá podľa ustanovení § 497 a nasl. 269 ods. 2/ Obchodného zákonníka a malo by sa jednať o tzv. absolútny obchod podľa § 261 ods. 3 písm. c/ Obchodného zákonníka, ktorý by sa mal podľa klasického chápania spravovať výlučne len Obchodným zákonníkom bez ohľadu na postavenie jej účastníkov, t.j. bez ohľadu či sa jedná o podnikateľa alebo nepodnikateľa, ide tu o spotrebiteľskú zmluvu. Tak ako to bolo už vyššie uvedené, svojou povahou s ohľadom na postavenie účastníkov zmluvy a jej obsah ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu a vzťah medzi veriteľom - dodávateľom - podnikateľom a dlžníkom - spotrebiteľom a preto sa na tento vzťah použijú ustanovenia spotrebiteľského práva.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadne na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obratom, alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľnú podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť sa oboznámiť pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná

profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili dňa 15.10.2013 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 458,10 €, s výškou mesačnej splátky 38,53 €, ročnou úrokovou sadzbou 46,36 %, priemernou hodnotou RPMN 58,90 %.

Podľa hlavy § 1 hlavy 5 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v stanovených mesačných splátkach. Počet, výška a termín splatnosti jednotlivých splátok sú určené v ÚZ. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky a úhrada za poistenie (ďalej iba „splátka“), ak z údajov v ÚZ nevyplýva inak.

Podľa Hlavy 4 § 2 Úverových zmluvných podmienok (ďalej UZP), klient ako dlžník sa zaväzuje spoločnosti platiť úroky od doby poskytnutia úveru až do úplného vrátenia poskytnutého úveru s príslušenstvom.

V zmysle hlavy 7 § 3 Úverových podmienok klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie Spoločnosti v prípade že:

- a) sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace,
- b) uviedol v návrhu nepravdivé údaje,
- c) porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z ÚZ, z týchto ÚP alebo zo zmlúv
- d) bolo začaté exekučné, konkurzné alebo vyrovnacie konanie na majetok klienta.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

V zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Súd skúmal odôvodnenosť jednotlivých nárokov z ktorých sa žalovaná suma skladá a to s poukazom na ustanovenie § 5b zák. č. 270/2001 Zb., podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Toto novelizované znenie § 5b ustanovuje povinnosť ex offo postupu orgánov dozoru a orgánov posudzujúcich nároky zo spotrebiteľskej zmluvy skúmať a vyhodnocovať prekážky uplatnenia práva predávajúceho voči spotrebiteľovi.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany

dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca navrhovateľa (ďalej len navrhovateľ) ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný navrhovateľom bez možnosti odporcu privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že k zosplateniu úveru a teda k strate výhody splátok došlo u odporcu odoslaním listu navrhovateľa o zosplatení úveru. List bol doručovaný odporcovi avšak z predloženého podacieho hárku nie je zrejmy dátum odoslania výzvy. Doručenie listu odporcovi navrhovateľ nepreukázal. Napriek tomu odporca stratil výhodu splátok a podľa vyššie citovanej Hlavy 7 § 3 ÚZP a bol povinný celý čerpaný úver splatiť do 15 dní počítaných od dňa odoslania listu o predčasnej splatnosti úveru dňa 28.05.2014. Z uvedeného vyplýva, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi všetky nesplatené splátky. Odporca nezaplatil žiadnu z 18-tich splátok po 38,53 € spolu v sume 693,54 €. Čerpaným úverom bola suma 458,10 € ako to vyplýva z bodu 50 úverovej zmluvy, a teda pri predčasnom zosplatení úveru je klient (v danom prípade odporca) povinný splatiť iba istinu, nie však aj úrok z tejto istiny.

Súd sa zaoberal jednotlivými nárokmi, ktoré tvoria žalovanú sumu. Pokiaľ ide o výšku dohodnutého úroku z úveru, jeho sadzba v danom prípade predstavovala 46,06 % ročne (bod 54. zmluvy). Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov v októbri 2013 činil úrok 12,96 % p.a. Z toho je zrejme, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade skoro trojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

„Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosť za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013.

Súd preto zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 458,10 €, čo je poskytnutý úver sume 458,10 €, nakoľko pre neprimeraný úrok z úveru považoval tento úver za bezúčelný a takéto dojednanie za neplatné.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka - Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku z úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Nakoľko odporca sa dostal do omeškania so zaplatením sumy 458,10 € a navrhovateľ požaduje úrok od 11.08.2014 odo dňa vyhotovenia návrhu, súd mu tento úrok z omeškania priznal tak, ako je vo výroku rozsudku uvedené v sume 5,45 €.

Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatky za upomienky v sume 36 €, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku tejto časti pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti návrh v tejto časti zamietol. Rovnako súd zamietol nároky z dlžného poistného 17,99 € nakoľko takýto poistný vzťah odporca s navrhovateľom neuzavrel.

Zmluvná pokuta, ako prostriedok na zabezpečenie splnenia záväzku, musí byť dojednaná písomne, a to pod sankciou neplatnosti. Navrhovateľ nepreukázal, že zmluvná pokuta, uplatňovaná v návrhu bola dojednaná písomne. Jej výška bola uvedená len v úverových zmluvných podmienkach, ktoré síce, podľa úverovej zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, avšak nespĺňajú náležitosti písomnej formy právneho úkonu v zmysle § 40 Občianskeho zákonníka, preto je uvedené dojednanie neplatné. Navyše, dojednanie zmluvnej pokuty v úverových zmluvných podmienkach je aj v rozpore s dobrými mravmi. Všeobecné zmluvné podmienky majú obsahovať dojednania vysvetľujúcej a technickej povahy. Je v rozpore s dobrými mravmi, aby ustanovenie o zmluvnej pokute, ktoré postihuje spotrebiteľa sankciou, ktorá je pre neho nevýhodná, bolo zahrnuté len vo všeobecných obchodných podmienkach, spísaných drobným písmom, kde uvedená sankcia môže pozornosť spotrebiteľa uniknúť.

Súd navrhovateľovi preto nepriznal zmluvnú pokutu v sume 17 €.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovateľovi súd priznal náhradu trov konania predstavujúcich súdny poplatok zodpovedajúci priznanej sume. Vo veci navrhovateľ nebol zastúpený advokátom, preto súd o trovách právneho zastúpenia rozhodol tak, ako je vo výroku rozsudku uvedené.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach, na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

§ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd I. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/

§ musí byť z neho zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované:

§ musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je nevyhnutné odôvodniť dôvodmi uvedenými v ust. § 205 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie podlieha poplatkovej povinnosti v rovnakej výške ako sa platí súdny poplatok za návrh a to pod následkom zastavenia konania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.